

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 6Co/554/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4113210188
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ingrid Doležajová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2016:4113210188.3

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v právnej veci navrhovateľov: 1/ Y. B., nar. XX. XX. XXXX a 2/ V. B., nar. XX. XX. XXXX, obaja bytom W., X. XXXX/XX, zast. Mgr. Máriou Špacírovou, advokátkou so sídlom Nové Zámky, Rákocziho 12, za účasti vedľajšieho účastníka na strane navrhovateľov Združenie na ochranu finančného spotrebiteľa OFS, Nitra, Petzwalova 12, proti odporcovi: MONETREAL Group s.r.o., so sídlom Nová Ves nad Žitavou 73, IČO: 36 285 773, o určenie neplatnosti zmluvy o úvere a iné, o odvolaní navrhovateľov v 1. a 2. rade proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 07. 05. 2015 č. k. 9C/160/2013-95 takto

rozhodol:

Odvolací súd p r i p ú š ť a späťvzatie návrhu, napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa z r u š u je a konanie z a s t a v u j e .

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol návrh navrhovateľov v 1. a 2. rade, ktorým sa domáhali určenia, že článok II. bod 1 a článok V. prvý odsek, článok VI. bod 3 zmluvy o úvere č. 380907 zo dňa 02. 04. 2009 a jej dodatok 1 zo dňa 02. 01. 2010, ako i zmluva o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam a mandátna zmluva zo dňa 02. 04. 2009 o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti, vedenej Správou katastra B. Z., kat. úz. W., zapísaných na LV č. XXX, sú neplatné. O trovách konania rozhodol tak, že odporcovi náhradu trov konania nepriznal.

Svoje rozhodnutie právne oprel o ust. § 4 ods. 1 - 3 zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, § 53 ods. 1 - 5 OZ a § 80 písm. c/ OSP. Mal za preukázané, že zmluva o úvere uzatvorená účastníkmi konania dňa 02. 04. 2009 spĺňa všetky podstatné náležitosti podľa § 4 zák. č. 258/2001 Z. z. platného v čase uzavretia zmluvy, takže ide o platnú zmluvu, pričom argumentáciu navrhovateľov o neplatnosti jej článku 2, 3 a 5 považoval za irelevantnú a nedôvodnú. Zmluva navyše bola uzatvorená slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne, pričom samotná skutočnosť, že pohľadávka úveru bola zabezpečená záložným právom presahujúcim samotnú pohľadávku spolu s príslušenstvom nerobí zmluvu neplatnou. Navrhovatelia tak pri uzatváraní záložnej zmluvy si boli vedomí, aká je hodnota zabezpečovanej pohľadávky a bolo len na ich uvážení, či zmluvu uzatvoria. Navyše navrhovatelia splatili istinu poskytnutého úveru, čo svedčí o ich tendenčnom postoji a snahe neplatiť úroky a navyšenie úveru, na ktoré odporcovi vznikol nárok. Ohľadne určenia neplatnosti záložnej zmluvy s poukazom na právny názor vyslovený odvolacím súdom v jeho zrušujúcom uznesení dospel k záveru, že navrhovatelia nemajú naliehavý právny záujem na určení tejto neplatnosti a rovnako tak ani na určení neplatnosti úverovej zmluvy v požadovanej časti. V tomto smere poukázal na to, že vyhovením návrhu navrhovateľov by sa nezmenilo ich právne postavenie ani vzťah medzi účastníkmi, a rovnako tak by sa nezmenil stav ich právnej neistoty alebo ohrozenia. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 3 OSP a odporcovi náhradu trov konania nepriznal, pretože mu v konaní žiadne trovy nevznikli.

Tento rozsudok včas podaným odvolaním napadli navrhovatelia v I. a 2. rade domáhajúc sa ním zmeny a určenia, že zmluva o úvere zo dňa 02. 04. 2009 a jej dodatok 1 zo dňa 02. 01. 2010, ako i zmluva o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam a mandátna zmluva zo dňa 02. 04. 2009 o zriadení

záložného práva k nehnuteľnostiam sú neplatné. Uviedli, že vo svojom písomnom podaní zo dňa 15. 04. 2013, ktorým zmenili petit pôvodného návrhu, poukazovali na to, že zmluva o úvere, ktorú uzatvorili s odporcom dňa 02. 04. 2009 v znení jej dodatku č. 1 obsahuje v článku 3 bod 3, článku 5 a 6 neprijateľné zmluvné podmienky a pokiaľ v súvislosti s poskytnutím úveru uzatvorili s odporcom i zmluvu o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti v kat. úz. W. v skutočnosti nešlo o zabezpečenie pohľadávky, keď z poskytnutého úveru v sume 12.890,94 eura ku dňu podania návrhu uhradili sumu 9.140 eur. Navyiac, záložné právo zriadili na nehnuteľnosť - rodinný dom spolu so záhradou, ktorého trhovú hodnotu je minimálne 50.000 eur. Odporca tak úmyselne konal proti dobrým mravom, keď zriadil záložné právo na nehnuteľnosti v ich bezpodielovom spoluvlastníctve manželov a založenie tejto nehnuteľnosti je neprímerané k poskytnutému úveru. Opierajúc sa i o citované rozhodnutia iných odvolacích súdov konštatovali, že súd prvého stupňa pri svojom rozhodovaní tieto skutočnosti nebral do úvahy, v dôsledku čoho vec nesprávne právne posúdil.

Odporca sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadril.

V priebehu odvolacieho konania navrhovateľa písomným podaním zo dňa 04. 02. 2016 oznámili, že návrh berú v celom rozsahu späť, pretože s odporcom uzatvorili dňa 20. 01. 2016 dohodu o urovnaní, ktorej rovnopis tvoril prílohu späťvzatia návrhu. Podľa dohody o urovnaní, túto uzatvorili dňa 20. 01. 2016 navrhovateľa v 1. a 2. rade a odporca, čo potvrdili svojimi podpismi. Podľa jej čl. I. medzi účastníkmi dohody sa vedie súdny spor na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 9C/160/2013 o určenie neplatnosti zmluvy o úvere a zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam a mandátnej zmluvy, pričom spis je t. č. v odvolacom konaní s tým, že účastníci dohody, navrhovateľa v 1. a 2. rade sa zaväzujú v lehote 10 dní odo dňa jej podpísania vykonať úkon späťvzatia žalobného návrhu v celom rozsahu a obidvaja účastníci dohody si znášajú trovy, ktoré im vznikli samostatne, t. j. nebudú si voči svojim osobám uplatňovať náhradu trov súdneho konania. Na základe tejto dohody jej účastníci navzájom prehlasujú, že nemajú voči sebe žiadne pohľadávky, resp. záväzky z titulu zmluvy o úvere zo dňa 02. 04. 2009 č. 380807. Podľa článku II bod 1 dohoda nadobudla platnosť a účinnosť dňom jej podpísania oboma zmluvnými stranami.

Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 10 ods. 1 OSP) po preskúmaní veci bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 OSP) dospel k záveru, že v súdnej veci je daný dôvod pre postup podľa § 222 ods. 2 OSP.

Podľa § 222 ods. 2 OSP odvolanie môže odvolací súd vybaviť aj tak, že pripustí vzatie návrhu na začatie konania späť alebo schváli zmier.

Podľa § 208 OSP, ak je návrh na začatie konania vzatý späť, keď už rozhodol súd prvého stupňa, ale jeho rozhodnutie nie je dosiaľ právoplatné, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie nepripustí, ak druhý účastník s tým nesúhlasí. Ak späťvzatie pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvého stupňa a konanie zastaví.

Vyššie citované zákonné ustanovenia rešpektujú navrhovateľa ako dominus litis, keď disponovať s predmetom konania môže nielen tým, že podá návrh na jeho začatie v zmysle § 79 ods. 1 OSP, ale aj tým, že podaný návrh môže účinne vziať späť (sčasti alebo celkom) a to nielen počas konania na súde prvého stupňa, ale aj po vydaní rozhodnutia súdu prvého stupňa, avšak len do doby, pokiaľ rozhodnutie nenadobudlo právoplatnosť a rovnako tak i v rámci odvolacieho konania. Ide o dispozičný úkon účastníka s návrhom, ktorý môže účastník učiť až do rozhodnutia o odvolaní odvolacím súdom, v dôsledku ktorého súd konanie zastaví a nastáva právny stav, ako keby návrh nebol býval podaný. Späťvzatie návrhu je procesným úkonom navrhovateľa voči súdu, ktorým prejavuje vôľu, aby sa nekonalo a vo veci meritórne nerozhodovalo.

V preskúmvanej veci bol návrh navrhovateľmi v 1. a 2. rade vzatý späť po začatí odvolacieho konania, keď navrhovateľa v 1. a 2. rade rozsudok súdu prvého stupňa, ktorým bol zamietnutý ich návrh, napadli odvolaním, avšak odvolací súd o ich odvolaní doposiaľ nerozhodol. Tým bol daný dôvod pre postup v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení, keďže navrhovateľa zobrali celý svoj návrh účinne späť, t. j. spôsobom nevzbudzujúcim pochybnosti o ich vôli a súhlas odporcu s týmto späťvzatím preukázateľne dokladuje Dohoda o urovnaní zo dňa 20. 01. 2016 (čl. 125 spisu). Odvolací súd preto postupujúc v intenciách § 222 ods. 2 v spojení s § 208 OSP späťvzatie návrhu pripustil, napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a konanie vo veci zastavil.

O náhrade trov konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 146 ods. 1 písm. c/ OSP tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, pretože konanie bolo zastavené, majú na zreteli i ujednanie účastníkov konania ohľadne trov konania obsiahnuté v Dohode o urovnaní zo dňa 20. 01. 2016.

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.